

föras, samt derefter af kronofogde uppbäras och i sammanhang med kronouppbördens redovisning så, att, der de influtne medlen ej blifvit emot räkenskaperna bilagde qvittenser till behörige personer och ändamål utbetalte, de skola för lyftning i ränteriet insättas, hvaröfver Konungens Befallningshafvande tillkommer att omedelbar kontroll hålla.

I detta afseende böra också alla beslut, af äldre eller yngre data, som äro gällande, sammanföras och förtecknas, samt förteckningen alltid finnas tillgänglig på häradskrifvarekontoret, deröfver Konungens Befallningshafvande eger hafva inseende.

Att det af mig nu föreslagna förordnandet kan ske utan afbidan på antingen ändring eller tillägg i kommunalförfattningarne eller det betänkande, som den af Kongl. Maj:t i nåder tillförordnade komité till utarbetande af förslag till förändrade stadgande angående exsekutionsväsendet kommer att afgifva, torde ej behöfva ådagaläggas. Dröjsmål med nu ifrågasatta förbättring, som ej står i sammanhang med nämnda föremål för lagstiftning, medför ej obetydlig fara.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott får jag anhålla.

Stockholm i Januari 1869.

B. W. Hessle.

N:o 13.

Af Herr B. Hessle: Med förslag till ett tillägg i 11 § af Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, i afseende på uppbörden af presterskapets löneinkomster.

Ehuru genom reglering af presterskapets inkomster, enligt Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, samma inkomster blifvit i allmänhet förhöjda, har dock presterskapet befriats från uppbörden deraf,

hvilken förklarats tillhöra församlingarne; hvadan och enär ej någon enskild ledamot af församlingen kan tvingas till ett så beskaffadt uppbördsbestyr, alltid vida besvärligare för den enskilde än för tjänstemannen och erfordrande vissa kvalifikation, som den förre ej innehar, hafva, efter hvad erfarenheten visat, församlingarne härigenom fått sig en ganska svår tunga pålagd jemte de skyldigheter som i öfrigt dem åligger i och för statskyrkan.

Då emellertid vederbörande underexsekutorer jemlikt 11 § i nämnda Kongl. Förordning böra lemna handräckning till indrivande af rester å utskylden till presterskapet, synes mig att densammas omedelbara indrifning i sin helhet kunde ske i sammanhang med årliga uppbörden af Kronans räntor jemte till vissa föremål anslagne skattemedel, derefter presterskapet finge i vederbörande landtränteri lyfta sina löner.

Att uppbörden af ifrågavarande inkomster, som nu är fördelad på två terminer, såmedelst sammanfördes till en termin, synes ej medföra någon olägenhet för antingen presterskapet eller de skattskyldige; och, på uppmaning af flere bland mine kommittenter, hemställer jag fördenskull vördsamt:

att Riksdagen behagade för sin del besluta följande tillägg i 11 § af ofvanåberopade förordning:

»Mom. 3. Der församling på allmän kyrkostämma beslutar, att åt kronofogde på landet och underexsekutor i stad uppdraga hela uppbörden af den genom reglering bestämda lön till presterskapet, ege lof dertill. Kronofogde och underexsekutor verkställe sådan uppbörd på allmänna uppbördsstämmorna, efter vederbörlig debitering, som sker på landet af häradskrifvaren och i staden genom magistratens försorg. De uppburna medlen skola insättas i landtränteriet för att derifrån till presterskapet anordnas; och beräknas härför i provision 1½ procent, som påföres de skattskyldige efter hvarjes andel i aflöningen; egande Kongl. Maj:t stadga de närmare föreskrifter, som för verkställigheten fordras, äfvensom att, om så nödigt finnes, den stadgade provisionen fördela emellan dem, som bestyret med ifrågavarande uppbörd åligger.

Måhända skall häremot invändas att häradskrifvarne redan äro med göromål så öfverlastade, att de ej medhinna att tillika uträkna och debitera presterskapets inkomster, men i så fall tillåter jag mig föreslå:

att mantalsskrifningarne öfverflyttas på länsmännen inom hvar sitt distrikt. Länsmännen kunna ganska väl uträtta detta göromål och få derigenom, utan Statens betungande, en liten tillökning i sina små löneförmåner, nemligen den betalning, häradsskrifvarne för hvar trettionde mantal nu uppbära, hvaremot häradsskrifvarne finge ersättning för debitering af presterskapets inkomster och tillika befriades från resor på mantalsskrifningarne just under den tid på året, nemligen emellan markegångssättningen och uppborädsstämmorna, som erfordras för uträkning och debitering af kronoutskylderna.

Om remiss till vederbörligt utskott af denna motion anhålles.

Stockholm i Januari 1869.

B. W. Hessle.

N:o 14.

Af Herr B. Hessle: Om mantalsskrifningsbestyrets öfverflyttande från häradsskrifvarne på länsmännen.

På det något hinder för upptagandet af min motion angående tillägg i Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862 i afseende på uppboräden af presterskapets löneinkomster ej måtte inträffa deraf att jag i samma motion hemställt om förändring i stadgandena om mantalsskrifning, hvilket torde utgöra föremål för Bevillnings-Utskottets handläggning, får jag, under åberopande af berörda framställning, härmed föreslå, att mantalsskrifningarne öfverflyttas från häradsskrifvarne på länsmännen inom hvar sitt distrikt, hvarigenom länsmännen, som ganska väl kunna detta göromål uträtta, få, utan Statens betungande, en liten tillökning i sina små inkomster, nemligen den häradsskrifvarne tillfallande andel i mantalspenningarne, men häradsskrifvarne ersättning i provision för debitering af